

מאת: נטע סילוני **המקרה של עדו**

לָלָה הַקְּשִׁיבָה לַמוֹזִיקָה הָרַעֲשָׁנִית שֶׁבִּקְעָה מֵאֶחַת הַמְּכוֹנִיּוֹת בְּחוּץ וְאֶמְרָה: "אֲנִי כָּל כֹּה אוֹהֶבֶת מוֹזִיקָה שֶׁקֵּטָה וְנִעִימָה, מְרַגֵּעָה כְּזֹאת."

"אֲנִי מֵעֲדִיף מוֹזִיקָה קְצָבִית, " אָמַר רֹאשׁ-רֹאשׁ. "מוֹזִיקָה שֶׁגּוֹרֶמֶת לִי לְהִרְגִישׁ שִׂמְחָה, כְּאִלוּ הַלֵּב שְׁלִי דוֹפֵק חֶזֶק יוֹתֵר." הוּא הִתְחִיל לְתוֹפֵף עַל הַבֶּטֶן הָעֲגֻלָּה שְׁלוֹ וּלְזַמֵּם בְּקֶצֶב: "אֶחַת, שְׁתֵּי וְשְׁלוֹשׁ, כִּי אֲנִי תִּמְיֵד בְּרֹאשׁ."

"שִׁשְׁשׁ, שֶׁקֵּט, רֹאשׁ-רֹאשׁ. אֶתָּה עוֹשֶׂה לִי כְּאֵב רֹאשׁ, " אָמְרָה לָלָה. "לָמָּה אֶתָּה מְרַעִישׁ?" לָלָה הִצִּיצָה הַחוּצָה מִהַרְמָזוֹר וּבְדָקָה אִם נוֹנוּ בְּחוּץ. "אֵיפֹה נוֹנוּ? נִרְאָה לִי שֶׁהוּא שׁוֹב נֶעְלָם. זֹאת הַשָּׁעָה הַחֲבִיבָה עָלָיו. הַשָּׁעָה שֶׁבָּה הַיְלָדִים חוֹזְרִים הַבֵּיתָה מִהַצֶּהְרוֹן. אֵיפֹה הוּא?"

"מִי אֲנִי?" נוֹנוּ עָמַד מֵאֲחוּרֵיהָ.

"נוֹנוּ! אֵיפֹה הֵייתָ?" כְּעֶסָה לָלָה.

נוֹנוּ צִחֵק, "הֵייתִי כָּאֵן, לֹא רָאִית אֹתִי? אֲנִי יוֹצֵא הַחוּצָה, מִי בָּא אִתִּי?" שָׁאַל וַיִּצָּא בְּלִי לְחִכּוֹת לְתִשׁוּבָה. לָלָה וְרֹאשׁ-רֹאשׁ רָצוּ אַחֲרָיו. "נוֹנוּ, חֲכֵה, אַל תִּלָּךְ מֵהָר כָּל כֹּה, " קָרָאוּ.

אָבֵל נוֹנוּ צָעַד בְּמִהִירוֹת לְכוּון מֵעֵבֶר הַחֲצָיָה.

חוּץ מֵעֲדוֹ וְאֶמָּא שְׁלוֹ לֹא הָיוּ שֵׁם הַרְבֵּה יְלָדִים, רַבָּם כְּבָר נֶעְלְמוּ בְּתוֹךְ הַבָּתִּים. עֲדוֹ נָתַן לְאֶמָּא יָד וְסִפֵּר לָהּ עַל הַמִּשְׁחָק שֶׁהוּא וְחֻבְרָיו הִמְצִיאוּ בְּהַפְסָקָה.

הֵם הִגִּיעוּ לְמֵעֵבֶר הַחֲצָיָה. אֶמָּא הַבִּיטָה לְכָל הַכּוֹנִיִּים, וּבְרוּר הָיָה שֶׁהִיא מִתְכַּוֶּנֶת לְהִתְחִיל לְחִצּוֹת.

בֵּינָתִים, נוֹנוּ, לָלָה וְרֹאשׁ-רֹאשׁ הִמְשִׁיכוּ לְהִתְוַכַּח עַל עֵנִיבֵי הַמוֹזִיקָה שֶׁלָּהֶם. הִתְוַכַּחוּ וְהִתְוַכַּחוּ, עַד שֶׁלָּלָה אָמְרָה: "אוּו! מְגִיעָה מְכוֹנִית! אֲסוּר שֶׁעֲדוֹ וְאֶמָּא יִתְחִילוּ לְחִצּוֹת עִכְשָׁו!" נוֹנוּ גָרַד אֶת הָאֵף, וְרֹאשׁ-רֹאשׁ אָמַר: "אֲנִי סוֹמֵךְ עַל עֲדוֹ. הָרְחוֹב רִיק וְשֶׁקֵּט. אֲנִי בְּטוּחַ שֶׁהוּא יִשְׁמַע אֶת הַמְּכוֹנִית."

הַחֲבִיבִים מִהַרְמָזוֹר

ובאמת שמעו את עדו אומר: "רגע, אמא! אני שומע מכונית מתקרבת!"
אמא עצרה והביטה שוב לצדדים. הם לא ראו את המכונית, אבל אפשר היה לשמע אותה.
וְדִי מֵהָר הִגִּיחָה מִמַּעַלָּה הָרְחוּב מְכוּנִית לְבָנָה וְקִטְנָה. עֵדוּ וְאִמָּא חִכּוּ שֶׁהַמְכוּנִית תַּעֲבֵר, וְרַק
אֶז חָצוּ אֶת הַכְּבִישׁ, יָד בְּיָד.

"איזה מזל ששמעת את המכונית", אמרה אמא. "לא ראיתי אותה מתקרבת, זה יכול היה להיות מסכּן מאוד." אמא לטפה את ראשו של עדו, והחיוך על פניה גדל והתרחב.

ראש-ראש היה מרצה. "איזה מזל שעדו הקשיב ושמע את המכונית מתקרבת!"
ללה חייכה. "ראיתם כמה אמא שלו גאה בו? עדו הוא ילד שמכיר את כל הכללים - להביט, להקשיב, לתת יד, לחצות."

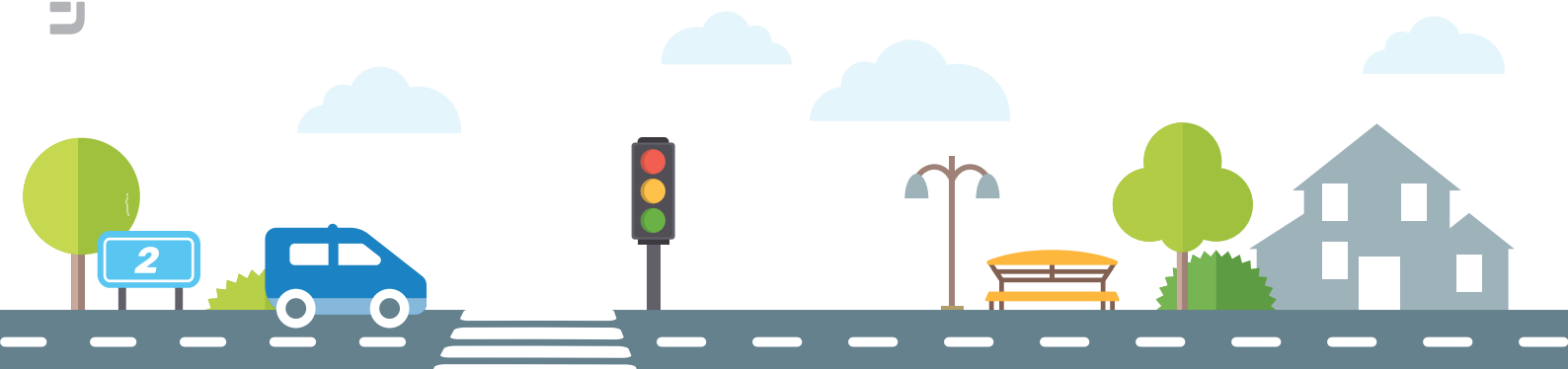
נונו קפץ מרגל לרגל ואמר בקול רם: "להביט, להקשיב, לתת יד, לחצות... להביט, להקשיב, לתת יד, לחצות... ל... ל... ל... ואז עצר, הביט אל ללה ואמר: "אה... עכשו אני מבין למה קוראים לה ללה!"

"נכון. קוראים לי בשמי כי אני מזכירה לילדים את כללי הבטיחות בדרכים, כי כל הפעולות שצריך לעשות מתחילות בצלילים 'לה' או 'לה', הסבירה ללה ברצון.

ראש-ראש התחיל לתופף על בטנו. "אני בטוח שעדו אוהב כמוני מוזיקה שמחה. יש לו שמיעה כל כך טובה!"

וללה הוסיפה: "אני חושבת שהוא אוהב את כל סוגי המוזיקה."

ומה נונו חשב? לא נדע, כי נונו - הוא כבר היה במקום אחר...

פעילויות בעקבות הסיפור (פעילויות אותן יש לפרוס על פני שני מפגשים)

המטרה בפעילויות אלו להדגיש את חשיבות הכלל "להקשיב", כחלק מכללי החצייה הבטוחה: לעצור, להביט, להקשיב, לתת יד, לחצות.

1. נפתח בשיר:

לפי מנגינת "אחינו הנהג"

יְלָדִים וְיָלְדוֹת, יְלָדוֹת וְיָלְדִים,

אֵיךְ תִּהְיֶוּ בְּטוֹחִים? אֵיךְ תִּהְיֶוּ בְּטוֹחִים?

שָׁמְרוּ עַל הַכְּלָלִים כְּשֶׁאַתֶּם בְּדַרְכֵיכֶם, אַחַת שְׂתִים, שְׁלוֹשׁ.

2. משחק: "ידיים על הראש-ראש" - שאלות בעקבות הסיפור

- הילדים ישימו ידיים על הראש רק כשהתשובה היא "כן".
 - משפטים המסומנים ב ** - מומלץ לערוך דיון על תוכנם.
1. ** אם שומעים שמגיעה מכונית אבל לא רואים אותה, כדאי לחצות מהר את הכביש.
 2. אם שומעים שמגיעה מכונית, גם אם לא רואים אותה מחכים שהיא תגיע ותחלוף לפני שחוצים.
 3. לפני שחוצים את הכביש, מספיק להביט לכל הכיוונים.
 4. לפני שחוצים את הכביש, מספיק להקשיב.
 5. ** לפני שחוצים את הכביש צריך גם להביט לצדדים וגם להקשיב אם כלי רכב מתקרבים.
 6. מזל שעידו הקשיב לפני שהוא ואמא חצו את הכביש.
 7. לללה קוראים "ללה" כי היא אוהבת לשיר.
 8. לללה קוראים "ללה" כי היא מזכירה את כללי הבטיחות בדרכים - להביט, להקשיב, לתת יד, לחצות.

3. פעילות במחברת

- הילדים יקבלו צף צביעה ויצבעו בו את כל מה שיש לו קול.
 - אפשר לפני או אחרי הפעילות לערוך שיחה משותפת: מה בציור משמיע קול? (מכונית, אנשים, וכד').
- לגילאי 6-8:

- איזה קולות אי אפשר לראות בציור? (רוח, גשם, מכונית רחוקה, צפופים וסירנות רחוקות, פעמון של ביה"ס וכד').
- איזה קולות אתם שומעים בדרך הביתה? ציירו וכיתבו.
- הכינו למפגש הבא רשימה של קולות וצלילים ששמעתם בדרך הביתה.

4. יצירה - צמיד נצמד

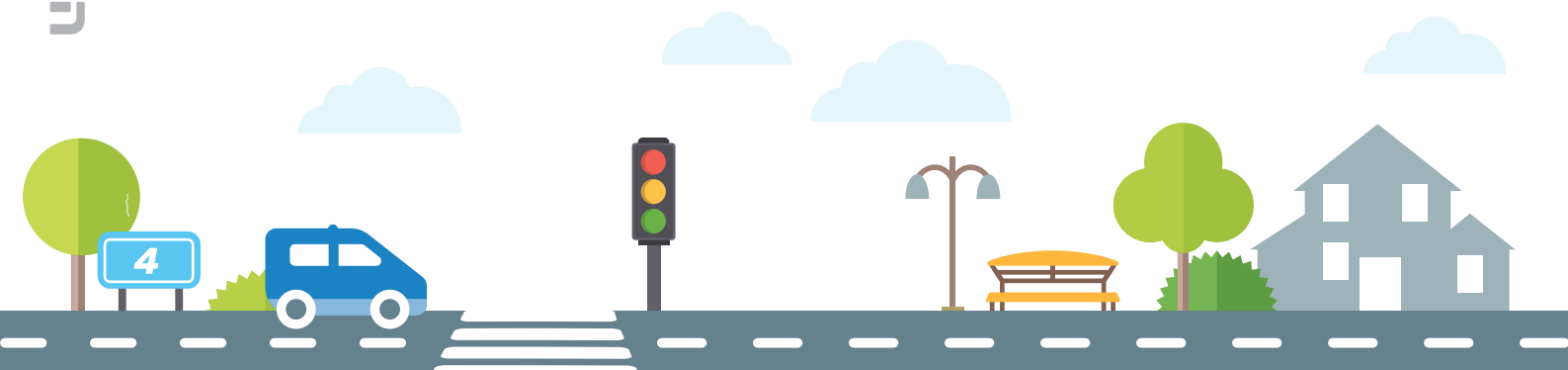

- חומרים: רצועות סול, סקוצ'ים זכר ונקבה, דבק
- כל ילד יכין שני צמידים מרצועות הסול.
- על צמיד אחד ידביק את סקוץ' זכר ועל השני את הנקבה.
- צמיד אחד יישאר של הילד והצמיד השני יהיה של המבוגר שלוקח אותו הביתה.
- במעבר החצייה יצמידו את הצמידים זה לזה.

5. מי מכיר את הצליל? - משחק לחידוד ההקשבה

- נזמין 2-3 ילדים שיעמדו מול הקבוצה ויעצמו עיניים.

- נעמוד מאחוריהם ונשמיע צלילים שונים, הילדים ינסו לזהות מהו הצליל ששמעו (נכין מראש שקית אטומה עם חפצים ונשלוף בכל פעם חפץ שמשמיע קול: תוף מרים; סכו"ם; ניפוח בלון; בקבוק מים אותו נשקשק ועוד).
- אפשר להזמין בכל פעם ילדים שונים ולחזור על הפעילות.

6. ללה, איפה נונו? - משחק מחבואים הפגתי

חזרה על המשחק מהמפגשים הקודמים:

- בחרו ילד אחד שיצא לרגע מהחדר. החביאו בובה של נונו.
- כשהילד ייכנס הוא יחפש את נונו, ששוב נעלם. אם הילד יתקרב למקום המחבוא, שאר הילדים יקראו לעברו "ללה, ללה". אם הוא יתרחק, הם יקראו לעברו "לא, לא".
- לאחר שימצא את נונו, יהיה עליו לציין כלל אחד שיש לשמור עליו בדרכים.

7. משחק: הכדור החם - מתאים כמשחק לסיכום הפעילות בעקבות הסיפור

- הילדים יישבו במעגל. נעביר ביניהם כדור (אפשר כדור שעטוף באחד מצבעי הרמזור כך שיסמל את אחד החברים מהרמזור)
- נשמיע מוזיקה ברקע
- כשהמוזיקה נפסקת (אם אין אפשרות, אפשר להשתמש במחיאית כף או שריקה במשרוקית), הילד שהכדור עצר אצלו צריך לתת עצה או לענות על שאלה בנושא חצייה בטוחה.

לגילאי 6-8:

- מוסיפים אחרי 2 סיבובים עוד שני כדורים שעוברים (כל אחד בצבע רמזור אחר, כך יהיו כל החברים מהרמזור).
- עם הפסקת המוזיקה שלושת הילדים שהכדורים אצלם ייתנו עצות או ישאלו זה את זה שאלות בנושא חצייה בטוחה.

8. יצירה: החברים מהרמזור מפלסטלינה

חומרים: פלסטלינה בצבעי אדום, ירוק וצהוב; קיסמים

- כל ילד ייצור 3 כדורים, אחד בכל צבע.
 - הילדים יצמידו את הכדורים לחצי שיפוד או יהדקו לדף לבן.
 - כל ילד יחרוט בעזרת קיסם את תווי הפנים של כל דמות.
 - על הדפים הלבנים ניתן לצייר את המשך הגוף.
- כמובן שניתן לקשט את הצמידים עם ציורים של החברים מהרמזור

ביחידה זו אפשר גם:

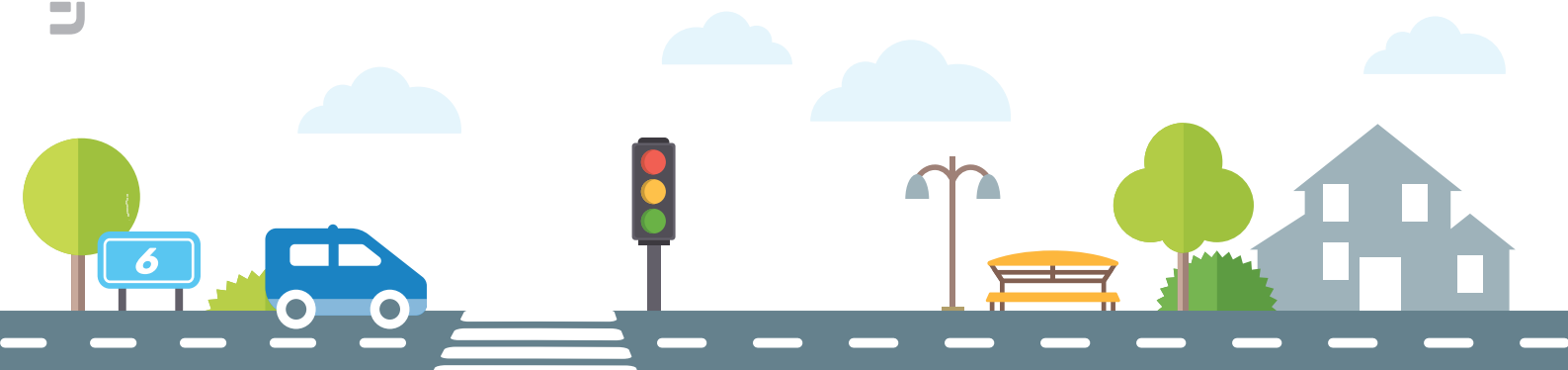
לשחק משחקי "זהה את הצליל", לשחק משחקי שירים, לדבר על מוזיקה ועל סוגי מוזיקה שאוהבים.

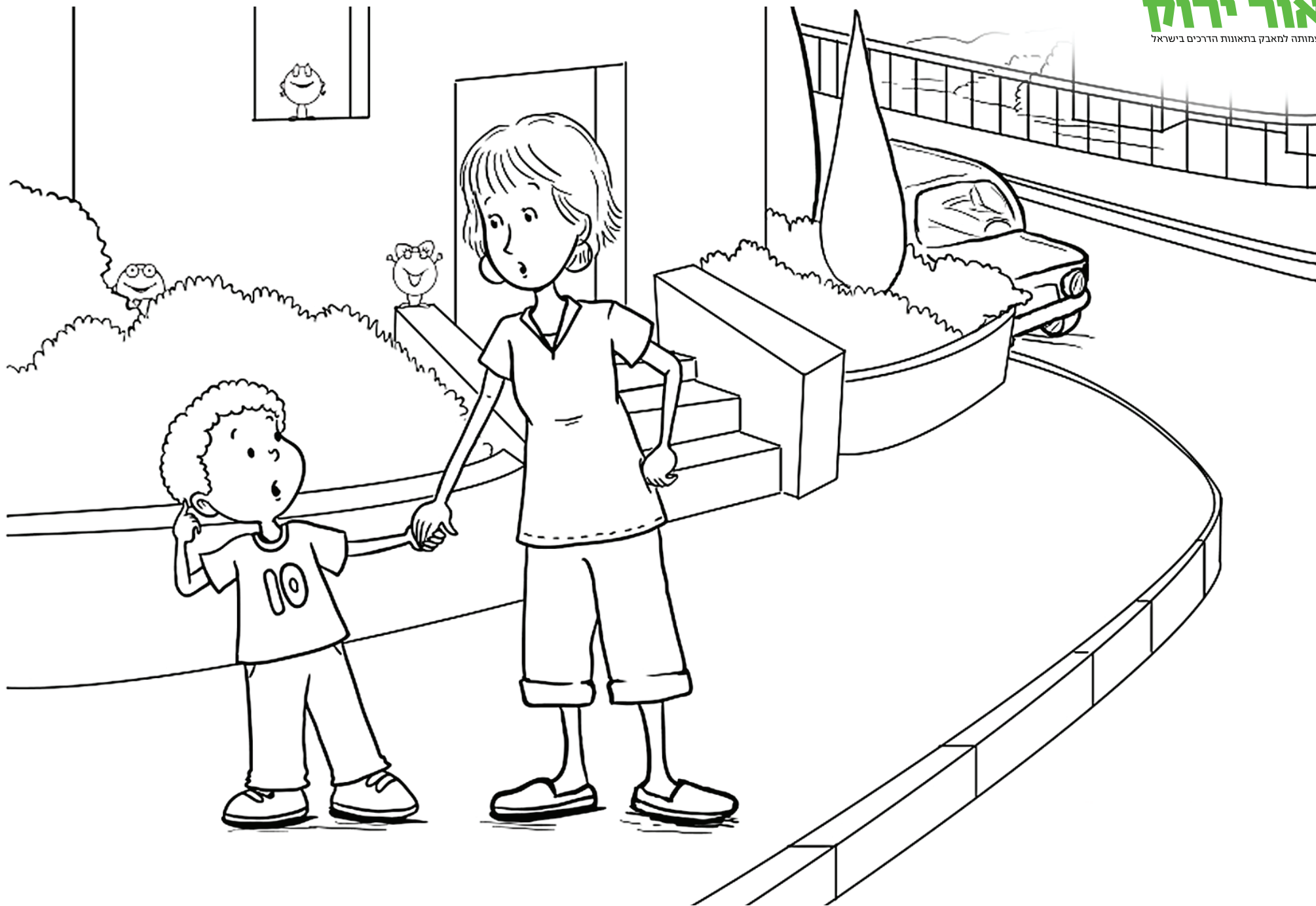
קריאת סיום

(לפי הקצב של הו- הא- מה קרה, 3 פעמים):

מה כולנו מבטיחים? להיזהר בדרכים!

מהו המקום הבטוח לחצות את הכביש?